

РАЙНА ТОТЕВА

СОУ „Сава Савов“ – Пирдоп

raina_toteva@abv.bg

ЛЮБОВТА НА ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ

В статията се проследява развитието на любовния живот на Димчо Дебелянов. Изследването е предизвикано от различни опити в това отношение поетът да се представи в невярна светлина. Най-подробно е разгледана първата Дебелянова любов към ихтиманската учителка Иванка Дерменджийска, продължила три години (1908–1911). За това дават възможност съхранените и публикувани 64 писма от поета до нея, както и нейни 12 писма до него. Богатството на епистоларното наследство позволява да се проследи развитието на връзката – от обяснението в любов до нейния край. Това е любов от разстояние, любов чрез писма и кратки срещи в София и много рядко в Ихтиман. От тази любов са раждат стихотворенията „Не бе отдавна: златен миг“, „С тъги родени, тъжни мрак“, „Спи градът“, „Светъл спомен“, „Писмо“, „Молитва“. Светли, непомерачени от нищо са чувствата на Дебелянов към учителката Лала Ганчева. Срещата му с нея е една от най-хубавите. В текста са цитирани и представени за първи път две неизвестни досега на науката картички на Дебелянов до Ганчева, притежание на авторката. Елена Петрунова и Мария Василева – Звънчето, както я нарича Дебелянов, също са обект на пламенните поетови чувства, без той да получи тяхната взаимност. Освен запазени писма и картички, за любовния живот на Дебелянов разказват в спомените си близките му приятели Гьончо Белев, Константин Гълъбов, Йордан Мечкаров, Константин Константинов.

Ключови думи: Димчо Дебелянов, любов, епистоларно наследство, спомени